

хулки); когато се тури *ермика*, разбърква се съ *рѣженѣ* и се гледа да не *прегори* (хубаво сварената каша се познава на чиния — ако се отлепя — уврѣла е); следъ това потапятъ въ кашата *мѣстеницитѣ* (нанизани орѣхови ядки на конци, вързани отгоре съ *куки*); *мѣстеницитѣ* се потапятъ два и три пѣти, споредъ каква дебелина искатъ да имъ предадатъ; окачватъ се после на вѣжа, за да съхнатъ и следъ това се нарѣзватъ на *чокани*, като се посипватъ съ *нишеста* за да *шекерясатъ*.

Петмезя се прави отъ сѣщо тъй *прѣцосана шара*, която се налива въ *герделѣ*, за да се утаи, е следъ това въ петмезена тава, за да ври, догде остане на половина, нарѣзани кжсове отъ тикви (*кори*), които отначало се държатъ въ варна вода около 5-6 часа и се измиватъ, тургатъ се въ тъй уврѣлия петмезовъ сокъ, за да вратъ наедно; тъй добития *петмезъ* се налива въ *бакрачи*, да изтине, а отъ тамъ въ *клопове*.

Ушава се мѣстосва въ *прѣцосана шара*, сѣщо врѣла до половина.

Хардаленишѣ круши се приготвятъ отъ здрави круши, които следъ като се обератъ, тургатъ се въ орѣхови листи за да придобиятъ особенъ вкусъ и цвѣтъ, следъ това, редятъ се въ *качка*: редъ круши, редъ *хардалѣ* и т. н. (*хардала* се счуква въ *бакрачѣ* съ врѣла вода и следъ това се излива върху тъй нареденитѣ круши).

Грозденицата се прави отъ грозде, *прѣцосана шара* и *хардалѣ* (попаренъ съ шарѣ): върху редъ отъ грозде туря се чопаренъ съ *працосана шара хардалѣ*, следъ това пакъ грозде и *хардалѣ* и т. н. — а всичко това наредено въ *качката*, се залива съ *прѣцосача шарѣ*. Гроздето за *грозденица* бива най-често: султана, бѣло гроздѣ, разекия, кадънѣ-пармакъ, мискетъ, карлъкъ и т. н. Нѣкои турятъ между гроздето и *мушмули*.

Както *креватитѣ* (патоветѣ) за спане, тъй и *маситѣ* за ядене сж сравнително ново нѣщо. Яде се обикновено на *софри*, кръгли съ три подпори-крака, върху постланъ четверождѣленъ *софралѣкъ*, тънѣкъ, вълненъ платъ, изтъканъ на квадрати, съ разни бои. Около масата се сѣда на *възглавници*, зимно време край огнището или *собата*, а лѣтно време — на *хаетя* или на двора подъ *хасма* или сѣнчесто дърво. Главитѣ на семейството (*бащата* и *майката*) сѣдатъ единъ до другъ и почватъ първи, следъ надлежното прѣкрѣстване или четене на молитвата отъ едного между по-младитѣ. *Софрата* се *слага*, а следъ яденето се *раздига* или *дига*. Приборитѣ за ядене не сж много: *топи* се съ *бонела* (вилица), *сърба* се съ *лъжица*, а се рѣже съ *ножѣ*, който, обикновено е единъ и общъ. Яденето съ *прѣсти* се счита за *непредепенаностъ*, селашко. (Спрямо западнитѣ народи по начинъ на ядене ний се приближаваме